PAMĚTNÍ KNIHA

Tuto pamětní knihu založil a vedl do 31. prosince 1933

Josef Kouřovský, řídící učitel.

OBECNÍ ÚŘAD VE SVÁROVĚ

Obecní úřad ve Svárově
Okres Unhošť

Svárov.

Svárov je prastará osada, jejíž jméno odvozuje Erben od „Svaroha," boha pohanských Slovanů. Nejstarší zpráva o Svarově spadá asi do polovice 13. století. R. 1249. jmenuje se totiž Svarov mezi statky, které patřily klášteru Břevnovskému, ale v létech 1256 - 1260 vyměnil si zmíněný klášter Svarov s králem Otakarem II. za jinou ves.
V oněch dobách bývala zde tvrz, jež byla potom sídlem rytíře ze Svarova, kteří, obliběvše sobě jméno Karel, přijali je i za příjmení, tedy Karlii ze Svarova.
Po Karlech vládli statkem Svarovským vladykové z Čer. Újezdce a když r. 1525. bratří Šebestyan, Jiří a Jan z Čer. Újezdce prodali Čer. Újezd, Svarov a Rymáň Janu Jiřímu a Ždeňkovi ze Ždáru za 1½ tisíce a 1½ sta grošů mš., přešel i Svarov jako část statku Čer. - Újezdeckého na pány Ždárské a sdílel ve příčině vrchnosti stejné osudy s Čer. Újezdcem.

Rymáň.

Asi na polovični cestě mezi Unhoští a Svarovem v údolíčku při malém potůčku jest dvůr Rymáň, jenž patří ke statku Čer.-Újezdeckému, popisným číslem ke Svarovu. Zde až do války třicetileté rozkládaly se vedle poplužního dvora

ještě dva grunty, a osadu tu najdeme v gruntovních registrech zaznamenanou pode jménem „Ves Rymaň," dříhdy prý také Rymany, Římany.
Rymáň i Svarov patřily ke statku Červ.-Újezdeckému. Když statek ten koupili r. 1525. bratří Ždárští, byly „Svarov a Rymany vesnice pusté se dvory." Dle toho dotkly se těchto dvou vesnic i války husitské. Noví držitelé, zejména Jan Ždárský, vystavěli zase dvůr a přistavěli k němu pivovar, z něhož bralo se pivo do krčem v Tachlovicích a Nučicích. Od té doby zůstala Rymáň při zboží pánů Ždárských. V dílčí cedule r. 1689. do desk zanesené stojí: Ves. Rymaň nyní dokonce pustá, toliko kde stála, místo se spatřuje; bývaly v ní osedlí tři. Grunt Svorcovský, Majerovský a chalupa Zyklovská. R. 1662. připomínají se zde tyto rybníky: 1. Rymaňský, 2. Koníček pode dvorem, 3. Karkulinkovský či Karkulínek, 4. Koryto, 5. Kováneck a 6. Smavý. Pustou zůstala Rymáň až do Bredy; ten zase dvůr z nemu vyzdvihl, ale ostatní dva grunty zanikly.
Ždárští prodali r. 1697. dne 24. dubna statek Červeno-Újezdecký, Svárov i Rymáň Karlovi Zachymovi hrab. Bredovi, jenž přikoupiv ještě jiné statky, utvořil panství Tachlovické.
Od hraběte Bredy koupila panství Tachlovické r. 1732. dne 25. července velkovévodkyně toskánská Anna Marie za 954.166 zl. 40 kr. Po ní zdědila dotčené panství r. 1741. její dcera Marie Anna Karolina, ovdovělá vévodkyně bavorská. V polovici 18. století (1751 - 1777) vládli panstvím tím její synové Klement, František a Maxmilian

Josef, kurfirstové bavorští. Poslední zemřel r. 1777., nezanechav dědiců, a panství přešlo na Karla Augusta, vévodu zweibrykenského, kterýž je r. 1784. prodal Křesťanovi Augustovi, knížeti waldeckému. R. 1790. připadlo podle smlouvy zpět Karlu Augustovi. Týž zemřel r. 1795. a odkázal panství svému bratrovi Maxmilianu Josefovi, potomnímu kurfirstovi bavorskému. Když pak týž r. 1805. stal se králem bavorským, odstoupil všecky statky zweibrykenské v Čechách arcivévodovi Ferdinandovi, tehdy kurfirstovi salcburskému a od r. 1814. velkovévodovi toskánskému. Po něm zdědil jar. 1824. syn jeho Leopold, arcivévoda rakouský a velkovévoda toskánský. R. 1847 dne 17. prosince připadly statky ty dle státní smlouvy ze dne 9. června 1815. jako soukromé císařské jmění císaři Ferdinandovi V., jenž zemřel dne 29. června 1875. Po jeho smrti přešly na tehdejšího císaře a krále Františka Josefa I. Po světové válce r. 1918 zřízením republiky československé stal se dvůr Rymáň majetkem státním.

Rozloha. Roku 1924 měl zdejší katastr 38·25 ha luk, 4·31 ha zahrad, 9·14 ha pastvin, 128·75 ha lesů, 1·98 ha rybníků, 12·22 ha plochy zastavěné a ostatní neplodné, 225·67 ha půdy orné, úhrnem 420·32 ha plošné výměry.

Popis. Obec Srárov leží na náhorní rovině unhošťské, 3 km na jihovýchod od města Unhoště, v nadmořské výši pod 400 m. Uprostřed obce je veliký rybník. Katastr se táhne západně až blízko k potoku Kačáku. Ke Srárovu patří státní dvůr Rymáň s rybníkem, ležícím v úžlabině při potůčku od Červeného Újezda ke Kačáku. Do Srárova vede od Unhoště kolem Rymáně okresní silnice do Ptic, od níž odbočuje ve vsi vlevo před rybníkem okresní silnice do Červeného Újezda a nad rybníkem vpravo okresní silnice do Podkozí.

Místní názvy. Parcely jižní 58. – 78. zovou se „Za humny",
79. – 113/1 při podkorské silnici „Nad Medlovou roklí"
a „U suché louky",
113/2. – 150. „Pode vsí v lukách",
151. – 173. za hřbitovem „U sloupku" nebo „Na stráni",
174. – 207. vpravo od unhošťské silnice „U Feldekovských"
a „Na bábě",
208. – 232. vlevo při silnici a hranici unhošťských „U jezírka",
223. – 232. jižně Rymáně „U rymáňského kůže",
234. – 256. „Pod Rymání",
257. – 291. „Rymáňský les",
294. – 335. „Prostřední vrch".

Poloha. Nejsevernějším místem katastru je č. 208, špička státního pozemku „V jezírkách", nejjižnějším obecní pole nad Medlovou roklí č. 103., nejvýchodnějším obecní pastva „Za humny" č. 69., nejzápadnějším obecní červenou jezdská louka č. 271. pod rymáňským lesem.

Průměrná teplota vzduchu je nižší 9°C. Mrazy dostavují se kolem 20. října, přestávají koncem dubna. Sníh počíná padati počátkem listopadu, přestává koncem dubna neb začátkem května. Největší rozdíl teploty je 70°C; největší mráz -25°C, největší teplota 45°C. Množství srážek 533 mm ve 116 dnech. Nejvyšší místo katastru nedosahuje 400 m nadmořské výšky. Podnebí.

To pojí se s květenou Křivoklátskou a Karlštejnskou. Rostlinstvo.
V houb nachází se plžatka (březnovka), křapáč, hřib obecný, podmáselník, borovník, kozák, křemenáč, klouzek, rýzec, smrž špičatá, václavky, slizanky, holubinky, špičky, žampiony, kuřátka, pýchavky a muchomůrky.
V lesích rostou borovice, duby, buky, břízy, smrky, modřín, babyky, jedle, osyky, javory, jasany, habry, akáty, lípy.
Vody vroubí topole, vrby, olše, lísky, trnky.
V keřů najdeme hloh, meruzalku, kalinu, zimolez, černý bez, šeřík, brslen. Janovec roste hojně po jižních stráních.
Z červených jahod, borůvek, ostružin i malin bývá na pasekách dosti.

Při okresních silnicích, státních pozemcích a v zahradách vysázeny jsou švestky, jabloně, hrušně, třešně a ořechy. Stromoví trpí mšicí krvavou, rakovinou. Ošetřování stromů omezuje se na vyřezávání suchého dřeva, bílení vápenným mlékem a okopávání na podzim. Ovocné stromy.

V lesích žije srn, zajíc, králík, veverky, ježkové; ze zvěře škodné lišky, kuny, tchořové, lasice, myši, křečkové. Zvěř.
V ptactva koroptev, křepelka, bažant, holubi, poříznu tetřevi a tetřívci. Pořídku vyskytne se káně, poštolka, čejka, častěji krahujec, rorejs, sova, sojka, straka a ťuhýk.
Vrány jsou zastoupeny dosti četně. Lesy ošetřují: datel

černý, žluna, i strakapoun. Nejhojnější jsou vrabci a strnadi. Špačkům se staví budky. Vlaštovky a jiřičky jsou ve stavením vítány. Nad poli ozývají se skřivani, brázdy procházejí konipasové a chocholouši. Příjemné kukaččino volání oživuje z jara krajinu.

Po zemi se plazí ještěrky, slepýši, užovky, na stráních i zmije.

Louky. Loukám věnuje se menší péče než polím, neboť jsou mnohé vystaveny povodním.

Pole. Polní hospodářství jest při státním dvoře na vysokém stupni kulturním. Ostatní hospodáři obdělávají pole účelně, posilují je chlévským hnojem i umělými produkty. Ornice potřebuje více vláhy, než se jí dostává. Vlhčí léta odměňují píli hospodářů více než suchá. Pozemky jsou zařazeny do 4.–8. bonitní třídy. Obiliny pěstují se všecky. Z pícnin hlavně červený jetel, vojtěška a směsky. Brambory sázejí se jen pro vlastní spotřebu. Řepa cukrovka seje se na větší ploše u státního dvora v Rymáni, ostatní hospodáři věnují jí jen malé plochy. Kmínem řepce a mák pěstují toliko pro domácí spotřebu.

Nejrozšířenější škůdcové plodin jsou larvy kováříka, ponravy, mšice, hraboši, rez a sněť.

Nářadí. K obdělávání půdy užívá se moderního nářadí. Seje se výhradně secími stroji, seká se žacími, mlátí se parními stroji neb výbušnými motory, žentourž a jen málo ručně.

Dobytek Hovězí dobytek pěstuje se pouze ve stájích, než v jeseni se vyhání. Mléko se prodává mlékařům.

Vepřový dobytek drží se pro dům a někde i na prodej. Kozy jsou rozšířeny u drobných lidí. Králíci chovají se dosti pro domácí spotřebu.

K tahu užívají rolníci koní, drobní zemědělci krav. Včely pěstují se na dvou nebo třech místech.

Vývoj obce.

Paměti o obyvatelích jednotlivých domovních čísel čerpány jsou ze zápisků pana faráře Františka Ukánka, který si sestavil přehled obyvatelstva z nejstarších záduších účtů a farních matrik a laskavě je při sepsání této pamětní knihy zapůjčil.

Číslování domů ve Svárově stalo se dne 14. a 15. listopadu 1770.

Číslo 1. měl Rejnovský mlýn u Kapalinů.
" 2. byl dolejší podkozský mlýn, nyní Hořovského.
" 3. hospoda Skřičených.
" 4. hořejší mlýn podkozský, z něhož je nyní hájovna.

Majitelé domů, jich zaměstnání

Po přidělení těchto svárovských čísel k Horním Pticím, byla tato 4 čísla takto nahražena:

Číslo 1.

Nová škola byla vystavěna v r. 1905 stavitelem Ferdinandem Hlabým ze Smíchova na farním poli č. 186, které svárovská obec vyměnila za obecní a prodala pak místní školní radě.

Stavební náklad činil:

1) školní budova	53.569 K 97 h
2) ohradní zdi, drátěný plot	4.654 " 86 "
3) vícepráce	6.173 " 20 "
úhrnem	64.398 K 03 h.

V neděli dne 17. září 1905 byla slavnost svěcení nové školní budovy, v níž se začalo učiti následujícího dne.

Dne 2. ledna 1906 otevřena byla II. třída.

Řídícími učiteli v nové škole byli:

Ferdinand Janoušek do 31/VIII 1920,
Václav Jirava 1/IX 1920 – 1/VII 1924,
Josef Konňovský 1/IX 1924 – 31/VIII 1933.

V úřadovně školní je umístěna obecní knihovna od r. 1919

čtající 530 svazků.

Číslo 2. Nová kovárna Josefa Trejbala.

„ 3. Výměnkářský domek od č. 16. Karla Žetka, staršího.

„ 4 Výměnkářský domek od č. 18. Antonína Blažka.

Chrám Páně. Nejstarší chrámová budova byla asi vlastně kaple, která kdesi na blízku sídla pánů Karlů ze Svárova stála., ne-li ve tvrzi samé. Věž při kostele nebyla, nýbrž kdesi opodál chrámu stála dřevěná zvonice, o čemž svědčí i název pole „pod starou zvonicí." V husitských válkách neušel pohromě. Po nich byl zase upraven a přisluhovali v něm kněží pod obojí. Za války třicetileté byly zvony nepřítelem pobrány, cenné věci kostelní však uschovány na Kladně. Teprve 14 let po válce přistoupeno k opravě. R. 1662. psáno: Fara u škola, to obé jest do gruntu zbořeno. Dříkladně byl kostel opraven r. 1728, kdy dostal svého faráře. R. 1786 opraven vnitř i zevnitř a kruchta rozšířena. R. 1804 opravena věž. R. 1835 v ledmu pokryta a obarvena věž pražskými klempíři. R. 1861 a 1862 dána nová okna, oltář pozlacen a natřen, sošky pozlaceny. Po této velké opravě byl chrám znova posvěcen. Dále se provádějí opravy před biřmováním. Kolem kostela jest hřbitov, na němž se pochovávalo do r. 1917. Od tohoto roku pohřbívá se na novém hřbitově za farní zahradou.

Čís. 5, fara. Při obnově svárovské osady a chrámu Páně r. 1734 pomýšleno sice také na stavbu farní budovy, která byla ve třicetileté válce zbořena, ale k dílu přistoupeno teprve r. 1736. V dubnu začali stavěti stodolu a stáje, dne 25. května položeny základy k obydlí farářovu. Farář bydlel zatím ve škole. Tu, kde stojí nynější farní budova, stával před tím domek Jiříka Trušáka a domek Kříže, kteří za to, že bydle-

li na půdě zádušní, platili po 35 kr. ročního úroku do pokladny kostelní. Takový poplatek odváděli také chalupníci z čísel od 21. do 28. a 31. pod kostelem; stálat obydlí jejich, arci později v rozličných dobách vystavěná, na stráni, jež byla až do (konce) obce lesem porostlá a půdou zádušní. Až do r. 1848. bylo obydlí farní přikryto střechou šindelovou, od té doby taškovou. K faře přiléhá na severozápad zahrada, vysokou zdí ohrazená.

Farářů zde bylo:

1. Karel Ign. Hladký	1734 – 13/6	1737
2. Karel Šermer	1737 – 13/2	1742
3. Kristof Forst	1742 –	1749
4. Fran. Procházka	1749 –	1767
5. Jan Grim	1767 –	1773
6. Karel Štěrm	1773 – 12/8	1783
7. Řehoř Bern. Dobiášovský	1784 –	1788
8. Frt. Hantschel	1/10 1788 – 5/9	1824 (36 roků)
9. Benno Gaube	9/3 1825 – 23/4	1866 (41 roků)
10. Al. Růžička	19/10 1866 – 15/2	1877
11. Jos. Böhm	1/7 1877 – 1/9	1877
12. Matěj Petráš	28/1 1878 – 10/2	1898
13. Alois Danda	1/8 1898 – 1/3	1908
14. Frt. Líkánek	1/8 1908 –	

číslo 6., stará škola.

V době války třicetileté byla do grunta zbořena. Před rokem 1734. byla jiná postavena, bydlelť v ní s učitelem i farář. Postavena byla ze jmění zádušního proti kostelu na pozemku zádušním. R. 1790. byla prý tak opravena, že jí na celém panství Tachlovickém rovné nebylo. Až do r. 1835. nebylo při škole stodoly, a učitel musil své obilí ukládati po stodolách selských. Proto dotčeného roku dne 2. června

počato se stavbou stodoly ve školní zahradě a stavba dokončena 10. srpna. Stodola byla nová, ale za to školní budova sešlá tak, že dostavila se komise od vikariátu a vrchnosti, aby prohlédla „chatrnou školu." Komise přišla, shlédla i odešla. Škola chátrala dále a kdyby červnová bouře r. 1842. nebyla zbořila učiteli střechu nad hlavou, byla by se nejspíše škola sesula sama. Po oné hrozné bouři musil se učitel dne 25. června toho roku přestěhovati do najatého bytu v chalupě čís. 7. Po prázdninách najat byt u pekaře v č. 26. za kostelem a zde se vyučovalo. Dne 13. a 14. září zbořena stará škola, ale se stavbou nové velice nepospícháno; vždyť teprve dne 8. května 1843. počali kopati základy k budově nové v těch místech, kde stará stála a posud školní budova stojí; po těch letech šťastně dokončena a dne 2. prosince 1845. vysvěcena. Poněvadž ale stará škola nemělа dvorku, zrušili kus zahrady na dvorek. Když r. 1873. otevřena druhá třída, najata místnost v hostinci č. 25. R. 1876. přikročeno k přístavbě školy, kteráž téhož roku dokončena. R. 1887. rozšířena škola o třetí třídu a najata místnost v čísle 8.

Učiteli vedoucími zde byli:

1. Václav Jesenický okolo r. 1626.
2. Alexius Mayer 1728 – 1743
3. Jiří Martin Direl 1743 – 1755
4. Jakub Bok 1755 – 1783
5. Frt. Veselý 1783 – 1787
6. Václav Hofmann 1787 – 1826
7. Frant. Hofmann 1826 – 1862
8. Ferd. Janoušek 1/3 1862 – 31/8 1898
9. Ferd. Janoušek 1/9 1898 – 31/8 1920

Obecní úřad ve Svárově okres Un...

Ve staré škole působil do 15/9 1905, v nové do odchodu na
penzi.
Od 1. ledna 1881 zavedeno bylo zde vyučování ženským
ručním pracem.

Krčma Petra Mylnera. R. 1608. koupil ji od něho Dobiš (Tobiáš) za 180 kop. Od něho ji koupil r. 1613 Matouš Myller za 205 kop. R. 1617. přiženil se k Dorotě, vdově po Myllerovi, Vavřinec Žeman. R. 1662. byla krčma Tobiášovská, jinak Vavřincovská (35 str. = strychů) pustá a lesem všecka zarostlá. 1679 Vojtěch Regczý, 1708 Frydrich či Pusák. 1820 Frt Vlček, Jan Stefl, od r. 1907 Frt. Husák, rolník a hostinský. Číslo 7.

Grunt jiný Škarohlída, jenž jej r. 1606 prodal za 65 kop Janu Liškovi, ševci. Grunt tento šel z ruky do ruky. R. 1614. koupil jej od Lisky Adam Klatovský, od něho r. 1618. Bartoloměj Moravec, od toho r. 1621. jan Kolář a po jeho smrti přiženil se ke vdově po něm Jan Klemeter. R. 1662. byla chalupa Klemeterovská (9 str.) pustá, pole lesem zarostlá, ale u chalupy stály ještě dva štěpné hruškové stromy. Matouš Krachovej ji ujal a zas 1668 pustil. 1679. Matěj Žavadil, 1682 Jan Měchura, 1730 Ondřej Holeček, 1753 Jan Pens, 1825 Frt. Holeček, 1882 Tomáš Šroubek, 1912 Frt. Horešovský koupil prázdné stavení bez polí, ta rozprodána byla domkářům. K čís. 8 však přidělil všechny pozemky od č. 16., které dosud vlastnil. Číslo 8. „U Maličkých."

Patřívala ta chalupa k č. 8, nyní je vlastní Marie Tomová. Číslo 9.

Grunt po † Martinu Skalníkovi. Roku 1607 koupil jej Belfl, tesař od J. M. paní za 70 kop; ten prodal jej r. 1621. za stejnou sumu Řehořovi Lísaři, který ale r. 1628. z toho grantu sběhl. Potom na něm kospodařil nějaký Mikoláš Kožíř, jemuž také říkali Krachovej; roku 1662. bylo při něm 28 str., ale byl pustý a role lesem zarostlé. Číslo 10. „U Krachů."

1688 Jiří Vlček, 1716 Matěj Mojka. Od r. 1813 hospodaří na něm Václavové Smrčkové.

Číslo 11. „U Baštů." Grunt Jury Žedníka, jenž jej koupil r. 1593 za 60 kop. Roku 1618 prodal jej Adamovi Klatovskému za 150 kop. Roku 1662 byl grunt Žedníkovský, jinak Klatovský, pustý, bylo v něho 18 strychů. 1679 Matěj Čáska, 1688 Martin Reichart, 1707 Jan Pilnej, 1721 Jakub Kraus, 1736 Jan Kohák, 1746 Josef Medl, 1765 Matěj Vlček, pak Václav Medl, Jan Medl, Jos. Medl, od r. 1913 Václav Moll.

Číslo 12. Grunt Řehoře Magra koupil r. 1608 Martin Koranda za 100 kop. R. 1662 byla chalupa Korandovská, jinak Líž-kovská (15 str.) pustá, pole lesem zarostlá; byl při ní vad. 1688 Pavel Tuček, 1707 Matěj Polák, 1750 Jan Fiala Dobrua, 1783 V. Vácha, 1812 Jan Urban, nyní Václav Urban.

Číslo 13. „U Křížů.", „u Utnáctých." Živnost Laurence Lochmana, kterýž ji dostal freimarkem (zdarma). Po něm seděl v ní jeho syn Václav, jenž ji prodal r. 1624 Eliášovi Permanovi z Libečova za 100 kop. Permanovi říkali také Vozim. R. 1625 ujal po otčímu Permanovi tu živnost nevlastní syn Jiří Blažek. R. 1662 byla pustá, lesem zarostlá, 30 strychů polí. 1676 ujal pustou Matouš Kříž, r. 1707 Jan Kříž, 1756 Jan Motl, 1830 Utnáctý, 1863 ji koupil za 7.000 zl. Vác. Linhart, od r. 1897 hospodaří v ní Josef Linhart.

Číslo 14. František Holeček, domkář.

Číslo 15. Grunt Pavla Blažka ujal r. 1612 syn jeho Jiřík v 70 kopách. Ten jediný nebyl r. 1662 pustý. Měl 28 strychů. 1663 Jiřík Hl (Hejl), 1713 Matěj Hejl, 1773 Vác. Procházka, 1824 Fr. Vrba, 1836 Vác. Procházka, pak Jos. Šťastný, nyní od r. 1906 Josef Urban.

Číslo 16. Grunt Brožův koupil od téhož r. 1608 Řehoř Plodr za 80 kop. R. 1662 byl grunt Plodrovský (15 strychů) pustý, lesem zarostlý. Ujal se ho Veselý, 1671 Jan Drexler, 1691 Václav Moll (odtud ? Medl), 1751 Tomáš Smrčka, 1764 Vác. Vlček, 1830 Jos. Horešovský,

1912 Frt. Horešovský prodal prázdné stavení se zahradou Karlu Zetkovi staršímu, pole přidělil k č. 8. „u Malíčkových“. Stará kovárna, nyní domkář a cestář Jan Fuchyjč. Číslo 17.

Chalupa Podhrázská, Rambouskovská. Známý majitel Mertl Pejtl; 2. Jakub Podhrázský ji prodal 1625 Janu Rambouskovi za 120 kop a sám ujal chalupu – nyní zeslou – od Juliany Berounské. 1662 a ještě 1689 byla pustá, lesem zarostlá. 1698 Barášek, 1753 Martin Jelínek, 1824 Matěj Špinyt, Hrudka, 1911 rozprodal Jos. Hrudka pozemky a prázdnou chalupu koupil horník Ant. Blažek. Číslo 18. „u Hrudků“; „u Špinytů“.

Grunt Vondry Rymáňského koupil r. 1605 Jiří Šlapák od téhož za 110 kop. R. 1613 koupil jej od něho Jíra Kočí za 160 kop a r. 1623 postoupila jej Rejna (Regina) Kočová Mikuláši, zeti svému, jenž tu ještě r. 1630. hospodařil. R. 1662 byl grunt Šlapákovský, jinak Tesařovský (28 str.) pustý, pole lesem zarostlá; při něm sad. Zaniklé grunty.

Chalupa Karkulinky, která ji postoupila r. 1610 Jiřímu Škarohlídovi. R. 1616 koupil ji od něho Jakub Řezáč za 120 kop – byla to tedy hodná chalupa! Roku 1623 koupila tenu grunt Juliana Berounská a od ní jej ujal r. 1625 Jakub Podhrázský za 120 kop. R. 1662 byl grunt Marka Podhrázského (9 str.) pustý, pole lesem zarostlá.

Grunt Michala koupil r. 1605 od téhož Broš za 160 kop. R. 1662 byl grunt Doušovský, jinak Škarohlídovský, pustý, lesem zarostlý. Podnes se ale říká pozemkům na Doušovině. Bylo tedy 14 let po válce třicetileté r. 1662 ze 12 gruntů 11 pustých. Jen Jiřka Jhla, nyní Josefa Urbana, byl osazen.

Roku 1840 počali stavěti silnici ze Svarova do Podkosí. Dříve tu byl hluboký a úzký úvoz, jímž se tolik jedním vozem jeti mohlo, vyhnouti nebylo možno.

V zimě a na jaře se tu jezditi nedalo. Na stavbu silnice přispěli Podkozský mlynář Jos. Matějček 200 zl., Podkozský hořejší mlynář Václav Hejný 100 zl. a tamější krčmář Matěj Skřčený 50 zlatými ve stříbře.

Číslo 19. Václav Žetek, domkář a topič.
-"- 20. Marie Fišerová, domkářka.
-"- 21. Pastouška, obecní domek.
-"- 22. Frt. Budák, dělník.
-"- 23. Jos. Petřík, okresní cestář.
-"- 24. Vác. Raboch, důlní tesař a domkář.
-"- 25. Ant. Fon, hostinský.
-"- 26. Jos. Hout, dělník.
-"- 27. Jos. Engličeek, hutník.
-"- 28. Vác. Kůna, dělník
-"- 29. Státní dvůr Rymáň
-"- 30. Josef Bauer, hornik.
-"- 31. Hájovna, státní domek.
-"- 32. Bhm. Fišer, důlní tesař a domkář.
-"- 33. Rosalie Kulásková, pensistka.
-"- 34. Ant. Vejlupková, dělnice.
-"- 35. Oldřich Zachař, obchodník a domkář.
-"- 36. Jos. Pokorný, pensista.
-"- 37. Hostinec u č. 7, Frt. Hrsáka.
-"- 38. Vác. Vorel, hutník.
-"- 39. Frt. Vobora, dělník.
-"- 40. Marie Holečková, pensistka.
-"- 41. Vác. Fišer, důlní tesař.
-"- 42. Jos. Pecián, cestující. (Rus Ant. majit od r. 1926).
-"- 43. Anna Černá, švadlena.
-"- 44. Fr. Fuček, hutník.
-"- 45. Fr. Píša, učitel.
-"- 46. Anežka Petrášková, vdova po hutníku.

Ant. Zeleb, pokrývač. Číslo 47.

Karel Lochr, horník. -"- 48.

Karel Zelek, ml., dělník. -"- 49.

Ludvík Vidovrch, šofér. -"- 50.

Obyvatelstvo.

Roku 1843 bylo 232 obyvatelů a 38 domů.

-"- 1870 " 294 " a 41 dům

-"- 1888 " 323 " " 43 domy

-"- 1900 " 285 " " 37 domů, mužů 146, žen 139.

Neumělo čísti 16. Dle povolání byl 1 farář, 3 učitelé, 9 rolníků, 6 řemeslníků, 2 kupci, 2 hostinští, 30 horníků. Tehdy napočteno 19 koní, 189 kusů hovězího, 66 vepřového dobytka, 21 koza, 487 slepic, 49 hus, 16 kachen, jiného 91 kus, 24 včelstva.

Roku 1910 obývalo ve 42 domech 349 lidí: 168 mužů, 181 žen. Čísti neumělo 7. Povoláním byli: 1 farář, 4 učitelé, 9 rolníků, 27 domkářů, 6 řemeslníků, 3 kupci, 2 hostinští, 31 horník. Dosud byli všichni katolíky. Zvířata: 18 koní, 169 kusů hovězího, 94 vepřového dobytka, 21 koza, 651 slepic, 58 hus, 14 kachen, 19 úlů včel.

Roku 1921 bydlelo ve 47 domech 312 duší, 217 katolíků, 95 bez vyznání.

Hospodáři.

Větších zemědělců ve vsi není. Drobní hledají ještě obživy v jiném zaměstnání. Obhospodařují:

č. 2.	Josef Trejbal	5·26 ha
" 5.	Fr. Cikánek	2·07 "
" 6.	Jos. Pospíšil	1·05 "
" 7.	Fr. Husáková	18·22 "
" 8.	Fr. Korešovský	10·46 "
" 10.	Vác. Smička	13·19 "
" 11.	Alžběta Hollová	5·27 "
" 12.	Vác. Urban	15·50 "
" 13.	Jos. Linhart	10·62 "

č. 14.	Fr. Holeček	2·79 ha.
" 15.	Jos. Urban	13·80 "
" 16.	Kar. Zeleck	3·83 "
" 17.	Jan Puchýř	1·84 "
" 18.	Ant. Blažek	1·39 "
" 19.	Vác. Zeleck	3·43 "
" 20.	Kar. Fišerová	2·57 "
" 21.	Fr. Bauer	0·57 "
" 22.	Jos. Budák	0·28 "
" 23.	Jos. Petřík	0·73 "
" 24.	Vác. Raboch	2·68 "
" 25.	Ant. Jon	0·68 "
" 26.	Alois Fišer	0·55 "
" 26.	Jos. Hout	0·28 "
" 27.	Jos. Englišek	0·96 "
" 29.	Státní dvůr Rymáň	94·60 "
" 30.	Jos. Bauer	0·35 "
" 32.	Bhm. Fišer	3·67 "
" 34.	Ant. Vejlupková	1·05 "
" 34.	Vác. Houška	0·14 "
" 35.	Oldřich Zachař	3·67 "
" 36.	Jos. Pokorný	0·83 "
" 38.	Vác. Vorel	0·64 "
" 39.	Fr. Vobora	0·28 "
" 41.	Vác. Fišer	1·30 "
" 43.	Anna Černá	0·28 "
" 44.	Fr. Fuček	2·72 "
" 45.	Fr. Píša	1·00 "
" 46.	Anežka Petráčková	0·48 "
" 47.	Ant. Zeleck	1·26 "
" 48.	Jindřich Radima	0·28 "
" 49.	Karel Gochr	0·21 "

Č. 50. Ludvík Vidourek 0·21 ha

Od 1. února 1924 byla pronajata honitba na 6 let Dru Honitba.
Jaromíru Wenigovi za roční nájem 3.300 Kč. Týž má
hraditi také škody způsobené zvěří. Honební starosta
Josef Urban, výbor Ant. Blažek a Oldřich Žachař.

Obchod smíšeným zbožím dle § 38. živnost. řádu mají: Živnostníci.
Marie Fonová v č. 9. a Anežka Žachařová v č. 35.; hostinec
Anežka Husáková v č. 37. a Ant. Fon v č. 25.; kovářství Jos.
Trejbal v č. 2, trafiku Anežka Petráčková v č. 46., Ant.
Žetek v č. 47. je mistrem pokrývačským.

Dne 2 února 1925 byla odhlasována nápojová dávka Nápojová
a pak zpaušálována na ročních 400 Kč. dávka.

Dne 15. června 1919 konaly se podle nového volebního Obecní
řádu volby do obecního zastupitelstva. Zvoleni byli: volby.
za stranu sociálně demokratickou Václav Fišer, Franti-
šek Holeček, Josef Jelínek, Václav Raboch, Josef Šťastný,
František Tuček a František Vobora; za stranu
agrární Josef Linhart, Václav Smrčka a Josef Urban;
za stranu československých socialistů Antonín
Blažek a Josef Fon. Starostou byl pak zvolen
František Holeček.

Roce 1923 byli dle dohody stran na občanské
kandidátce zvoleni: Antonín Blažek, František
Korešovský, Josef Linhart, Josef Petřík, Jan Puchý,
Václav Smrčka, Antonín Fon, Josef Trejbal, Franti-
šek Tuček, Josef Urban, Oldřich Žachař a Václav Žetek.
Starostou vyvolen Antonín Blažek, který daroval tuto
pamětní knihu.

V neděli dne 15. listopadu 1925 konaly se volby do Národ- Volby do
ního shromáždění: do poslanecké sněmovny i Národního
do senátu. shromáždění.

Hasičský spolek. založen byl r. 1900. První valná hromada konala se 4. března 1900. Zúčastnil se od té doby při hašení 30ti požáru v okolí a 3 v katastrální své obci a to:
20. srpna 1902 u Václava Smrčky v č. 10, kde shořelo obytné stavení a stáje;
5. ledna 1904 v Rymáni; oheň strávil kůlnu a stodoly;
26. listopadu 1904 u Fr. Korešovského v č. 16. uhasil oheň v zárodku kolemjdoucí člen zdejšího hasičského sboru Fác. Klejnský;
30. listopadu 1913 při požáru stodoly č. 11. a Fác. chalupy.
Nyní je starostou hasičů Jan Suchý.

Sokol. Tělocvičná jednota „Sokol" v Červeném Újezdě - Svárově má místnost v hostinci u Blažků na Čer. Újezdě.

Spořitelní spolek. R. 1909 ustavil se spolek spořitelní a záložní pro Svárov a okolí, zapsané společenstvo s ručením neobmezeným. Činnost zahájil dne 1. července 1909. Do Červeného Újezda přesídlil počátkem roce 1920.

Pozemková reforma. Pro zdejší občany dostalo se při provádění pozemkové reformy ode dvora rymáňského tohoto přídělu:
Václav Vorel s Václavem Rabochem celkem 5½ korce,
Josef Trejbal 1 ha, Karel Zeček 3 ha orné půdy.

Různé. Dojíždějí do práce na kolech do Kladna, Kučic, Krahulova a Unhoštenic; řemeslníci, dělníci i dělnice železnicí do Prahy.
Svárov patří pod okresní správní komisi v Unhošti, kde jest berní úřad, okresní soud a pošta. Úřední služba poštovní byla zde zavedena 21. dubna 1901.
Okresní politická správa a berní správa je v Kladně.
Spolu se 14 občany náleží Svárov k zdravotnímu obvodu unhoštskému, kde sídlí obvodní lékař dr. Jos. Daníček a praktický lékař dr. Fr. Holeček. Dále je v Unhošti lékárna, zubní technik a porodní asistentka.

Správu obce vedli:

Starostové.

Josef Vlček	1850 – 1860
Frant. Smrčka	1861 – 1866
Jan Štefl	1867 – 1870
Frant. Procházka	1871 – 1873
Jan Štefl	1874 – 1877
Josef Hrudka	1878 – 1885
Vác. Smrčka	1886 –
Josef Šťastný	
Josef Hrudka	
Josef Linhart	– 27/X 1915
Ant. Fon	27/X 1915 – 28/VIII 1919
Frant. Holeček	28/VIII 1919 – 1923
Ant. Blažek	1923 – 1927, poslední půl roku ho zastupoval náměstek Josef Urban.
Bohumil Fišer	27/XII 1927 – /XI 1931
František Vobora	/XI 1931 –